

Sygn. akt: I C 26/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 września 2016 roku

Sąd Okręgowy w Gliwicach I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodnicząca:	SSR del. Katarzyna Sztymelska
Protokolant:	starszy protokolant sądowy Aleksandra Strumiłowska

po rozpoznaniu w dniu 7 września 2016 roku w Gliwicach

sprawy z powództwa (...) z siedzibą w W.

przeciwko A. N.

o zapłatę

1. uchyła wyrok zaoczny z dnia 16 kwietnia 2015 roku,
2. oddała powództwo,
3. zasądza od powoda na rzecz pozwanego kwotę 3 600 (trzy tysiące sześćset) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt I C 26/15

UZASADNIENIE

Powód (...) z siedzibą w W. wniósł o zasądzenie od pozwanego kwoty 121 512,10 zł z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty. Uzasadnił, że należność ta powstała w wyniku zawartej przez pozwanego z (...) S.A. umowy kredytu nr (...), który nie został spłacony zgodnie z warunkami umowy. Wyjaśnił, że w drodze cesji wymagalna wierzytelność została przeniesiona na powoda.

Pozwany A. N. w sprzeciwie od wyroku zaocznego z dnia 16 kwietnia 2015r. wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenia kosztów procesu według norm przepisanych. Zdaniem pozwanego roszczenie jest bezzasadne, podniósł brak należytego wykazania dochodzonego roszczenia, gdyż powód domaga się zasądzenia należności z tytułu umowy kredytowej nr (...), podczas gdy załączona do pozwu umowa ma nr (...). Podał, że powód w pozwie wskazuje jako datę rozwiązania umowy 2 maja 2012 roku, a załączył wyciąg do umowy, gdzie wskazana jest data rozwiązania umowy 28 maja 2011 roku. Wskazał, że wypowiedzenie umowy nie zostało mu nigdy doręczone. Podniósł także zarzut przedawnienia roszczenia z umowy kredytu z dnia 15.09.2010 roku na podstawie art. 118 k.c.

Sąd ustalił:

Pozwany zawarł w dniu 15 września 2010 roku z (...) SA Oddział w Polsce z siedzibą w W. umowę kredytu restrukturyzacyjnego nr (...) W umowie wskazano, że wysokość kredytu restrukturyzacyjnego na dzień zawarcia

umowy KR wyniosła 89 466,02 złote. W treści umowy zawarto zapis, że (...), do której należy (...), planuje utworzenie w Polsce banku krajowego oraz że dłużnik wyraża zgodę na przeniesienie praw i obowiązków wynikających z umowy kredytu na nowo utworzony bank krajowy (§ 9 pkt 8).

(dowód: umowa kredytu z dnia 15.09.2010r. – k. 10-14 akt I Co 7511/11)

(...) S.A. Oddział w Polsce z siedzibą w W. wystawił w dniu 5 sierpnia 2011 roku Bankowy Tytuł Egzekucyjny Nr (...), stwierdzający że pozwany ma zapłacić z tytułu wyżej wymienionej umowy kredytu restrukturyzacyjnego nr (...) udzielonego w dniu 15 września 2010r. przez (...) S.A. Oddział w Polsce kwotę 96 264,13 złotych. W Sądzie Rejonowym w Gliwicach w sprawie o sygnaturze akt II Co 7511/11 postanowieniem z dnia 5 września 2011r. nadano przywołanemu Bankowemu Tytułowi Egzekucyjnemu klauzulę wykonalności na rzecz (...) S.A. Oddział w Polsce z siedzibą w W.. Kolejnym postanowieniem z dnia 5 marca 2012r. w sprawie II Co 187/12 Sąd Rejonowy w Gliwicach nadał klauzulę wykonalności przywołanemu Bankowemu Tytułowi Egzekucyjnemu Nr (...) na rzecz (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W., na który przeszły uprawnienia (...) S.A. Oddział w Polsce z siedzibą w W..

(dowód: BTE nr (...) – k. 4 akt II Co 7511/11, zaświadczenie z 5.08.2011 – k. 9 akt II Co 7511/11, postanowienie Sądu Rejonowego w Gliwicach z dnia 5 marca 2012r. w sprawie II Co 187/12 k. 19 akt II Co 187/12).

W wyniku połączenia (...) S.A. jako spółki przejmowanej z (...) Bank (...) S.A. jako spółki przejmującej wierzytelność wynikająca z przywołanego bankowego tytułu egzekucyjnego przeszła na nowego wierzyciela (...) Bank (...) S.A. z siedzibą w W.. Postanowieniem z dnia 1 kwietnia 2014 roku Sąd Rejonowy w Gliwicach w sprawie o sygn. II Co 1342/14 nadał bankowemu tytułowi egzekucyjnemu z dnia 5 sierpnia 2011 r. klauzulę wykonalności na rzecz (...)

(dowód: postanowienie Sądu Rejonowego w Gliwicach z dnia 1 kwietnia 2014r. w sprawie II Co 1342/14 - k. 18 akt II Co 1342/14)

W dniu 8 października 2014r. (...) jako komandytariusz wniósł aportem do (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością sp.k. z siedzibą w W. wkład niepieniężny, tj. wymagalne wierzytelności z tytułu udzielonych kredytów, których stroną jest R. i niespłaconych. Wskazano, że wierzytelności określonego będą w wykazie wierzytelności stanowiącym załącznik do umowy zmiany spółki komandytowej zawartej w formie aktu notarialnego Rep. A (...), w ten sposób, że każda z wierzytelności uzyskała swój indywidualnie nadany numer – (...) ID Klienta (...). W wyciągu z wykazu wierzytelności zawartego na nośniku elektronicznym do umowy zmiany spółki (...) zawartej w formie ww. aktu notarialnego wpisano jako Produkt: Kredyt **Ratalny**, data uruchomienia kredytu: 15.09.2010, nr umowy: (...), data rozwiązania umowy: 28.05.2011; imię: A., nazwisko: N., zadłużenie kapitałowe : 76 181,92, kwota pierwotna: 89 466,02.

(dowód: akt notarialny k. 28-30a wraz z załącznikiem k. 22)

Dnia 24 października 2014 roku powód zawarł z (...) Spółką z o.o. sp.k. w W. umowę o inne świadczenie w miejsce świadczenia pieniężnego, na podstawie której B. przeniosła na rzecz powoda (...) wierzytelności z tytułu umów bankowych przysługujących poprzednio od (...) Bank (...) S.A. jak wierzycielowi pierwotnemu, wskazanych w załączniku nr 4 a do Umowy uzupełniającej (dalej „Portfel wierzytelności”). W wyciągu z elektronicznego Załącznika nr 1 do ww. Umowy świadczenia w miejsce wykonania zawierającej spis wierzytelności objętych umową wpisano jako Produkt: Kredyt **Ratalny**, data uruchomienia kredytu: 15.09.2010, nr umowy: (...), data rozwiązania umowy: 28.05.2011; imię: A., nazwisko: N., zadłużenie kapitałowe : 76 181,92, kwota pierwotna: 89 466,02.

(dowód: umowa z dnia 24.10.2014r. k. 27 wraz z załącznikiem k. 21)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o dokumenty z akt Sądu Rejonowego w Gliwicach o sygn. II Co 1342/14, II Co 7511/11, II Co 187/12: umowa kredytu z dnia 15 września 2010r. (k. 10-14 akt I Co 7511/11), BTE numer (...) (k. 4 akt II Co 7511/11), zaświadczenie z dnia 5 sierpnia 2011r. (k. 9 akt 7511/11) oraz dokumenty złożone do akt niniejszej sprawy: akt notarialny (k. 28-31 wraz z załącznikiem k. 22), umowa z dnia 24 października 2014r. (k. 27

wraz z załącznikiem k. 21). Wymienione dokumenty Sąd uznał za wiarygodne, zwłaszcza że nie niekwestionowana ich żadna ze stron.

Złożone przez powoda kserokopie pism z dnia 2 stycznia 2015r. (k. 23) oraz z dnia 4 listopada 2014 roku (k. 56), nie zostały potwierdzone za zgodność z oryginałem, nie mają zatem w świetle zarzutów pozwanego mocy dokumentu, w związku z czym nie zostały dopuszczone jako dowody, a jedynie odczytano ich treść.

Na rozprawie w dniu 7 września 2016 roku nie stawiała się żadna ze stron. Sąd postanowił pominąć dowód z przesłuchania stron, uznając iż jest zbędny dla merytorycznego rozpoznania sprawy, w szczególności w świetle zgromadzonych dokumentów i nie wpłynie na treść rozstrzygnięcia.

Sąd zważył:

Powód wnosił o zasądzenie od pozwanego kwoty 121 512,10 zł , wskazując iż w drodze cesji uzyskał wobec pozwanego wierzytelność wynikającą z niespłaconego kredytu Nr (...).

Pozwany zakwestionował żądanie, podnosząc brak należytego wykazania dochodzonego roszczenia, jako że powód domagał się zasądzenia należności z tytułu umowy kredytowej nr (...), a nie z umowy nr (...).

Artykuł 509 § 1 i 2 k.c. stanowi, że wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania. Wraz z wierzytelnością przechodzą na nabywcę wszelkie związane z nią prawa, w szczególności roszczenie o zaległe odsetki.

Zgodnie z art. 511 k.c., jeżeli wierzytelność jest stwierdzona pismem, przelew tej wierzytelności powinien być również pismem stwierdzony. Po myśli art. 512 k.c. dopóki zbywca nie zawiadomił dłużnika o przelewie, spełnienie świadczenia do rąk poprzedniego wierzyciela ma skutek względem nabywcy, chyba że w chwili spełnienia świadczenia dłużnik wiedział o przelewie. Przepis ten stosuje się odpowiednio do innych czynności prawnych dokonanych między dłużnikiem a poprzednim wierzycielem.

Powództwo nie zasługuje na uwzględnienie, gdyż powód jako cesjonariusz nie wykazał – zgodnie z ciężarem dowodu wynikającym z art. 6 k.c. - że przysługuje mu wobec pozwanego wierzytelność wynikająca z umowy kredytu restrukturyzacyjnego nr (...), zawartej przez pozwanego z pierwotnym wierzycielem.

Z dokumentów załączonych do pozwu i zawartych w aktach spraw II Co 1342/14, II Co 7511/11, II Co 187/12 wynika następstwo prawne i cesje pomiędzy wierzycielami oraz wykazano, że (...) stał się wierzycielem wymagalnej wierzytelności stwierdzonej Bankowym Tytułem Egzekucyjnym, stwierdzającym że pozwany ma zapłacić z tytułu umowy kredytu restrukturyzacyjnego nr (...) udzielonego na kwotę 96 264,13 złotych. Jednakże z żadnego z dokumentów nie wynika, że wierzytelność z wymienionego Bankowego Tytułu Egzekucyjnego, a zatem wynikająca z umowy kredytu restrukturyzacyjnego nr (...) jest tożsama z będącą przedmiotem dalszych cesji wierzytelnością określoną jako: kredyt **ratalny**, uruchomiony 15.09.2010, nr umowy: (...), data rozwiązania umowy: 28.05.2011. Tożsamość tych umów nie została niczym potwierdzona. Żaden z przedłożonych załączników stanowiących wyciąg z wykazu wierzytelności będących przedmiotem kolejnych umów (k. 21 i 22) nie wskazuje, że w tzw. portfelu wierzytelności znajduje się umowa kredytu restrukturyzacyjnego nr (...)

W dniu 8 października 2014r. (...) jako komandytariusz wniósł aportem do (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością sp.k. z siedzibą w W. wymagalne wierzytelności z tytułu udzielonych kredytów, których stroną jest R. i niespłacone. Wierzytelności zostały ujęte w wykazie, stanowiącym załącznik do umowy zawartej w formie aktu notarialnego Rep. A (...) w ten sposób, że każda z wierzytelności uzyskała swój indywidualnie nadany numer. W wyciągu z wykazu wierzytelności zawartego na nośniku elektronicznym do umowy wpisano jako Produkt: Kredyt Ratalny, data uruchomienia kredytu: 15.09.2010, nr umowy: (...), data rozwiązania umowy: 28.05.2011; imię: A., nazwisko: N., zadłużenie kapitałowe: 76 181,92, kwota pierwotna: 89 466,02. Jednak nie sposób jednoznacznie

stwierdzić, że jest to ta sama wierzytelność co wynikająca z zawartej przez pozwanego z pierwotnym wierzycielem umowy. Nie potwierdzają tego żadne dowody.

Powód dołączył do pozwu pismo (...) (k. 56) zaadresowane do pozwanego, datowane na 4.11.2014r. dotyczące Sprzedaży wierzytelności z tytułu umowy kredytu. W treści tego pisma podano, że wierzytelności z tytułu umów podpisanych z Bankiem zostały przeniesione na (...) i że szczegółowy spis sprzedanych wierzytelności znajduje się na odwrocie zawiadomienia. Na odwrocie pisma wskazano jako wierzytelności przelane: „Numer umowy: (...), Nazwa produktu: Kredyt Ratalny, Data zawarcia umowy: 15.09.2010r.”. Należy podkreślić, że pismo to zostało dołączone do pozwu jako niepotwierdzona za zgodność z oryginałem kserokopia, ale przede wszystkim że powód nie przedłożył żadnego potwierdzenia wysłania lub doręczenia przywołanego pisma powodowi. Ponadto powód załączył do pozwu - również niepotwierdzony za zgodność z oryginałem - wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu (k. 23), w treści którego wskazano, że w dniu 24.10.2014r. nabył od spółki (...) wymagalną wierzytelność wniesioną do spółki w dniu 8 października 2014r. przez (...) wobec dłużnika A. N. z tytułu umowy o numerze (...), z kwotą zobowiązania 121 512,10 , w tym 76 181,92 z tytułu kapitału. Powód przedłożył zatem dwa pisma mające stanowić podstawę roszczenia, z których - nawet jeśli ich zgodność z oryginałem została by prawidłowo potwierdzona - nie wynika tożsamość umowy zawartej przez pozwanego z bankiem z umową nazwaną umową o kredyt ratalny nr (...). Co więcej, brak potwierdzenia wysłania czy doręczenia pozwanemu pisma z dnia 4 listopada 2014 roku, mającego stanowić informację o cesji wierzytelności, powoduje iż nie można uznać, że pozwany jako dłużnik został zawiadomiony przez zbywcę o przelewie wierzytelności zgodnie z art. 512 k.c. Brak zatem jakichkolwiek podstaw do stwierdzenia, że pozwany miał obowiązek spełnienia jakiegoś świadczenia na rzecz powoda. Abstrahując od niepotwierdzenia zgodności z oryginałem oraz braku potwierdzenia wysłania/doręczenia pozwanemu owej informacji, to także i z treści tego pisma nic nie wskazuje na to, że dotyczy ono zaciągniętego przez powoda kredytu restrukturyzacyjnego nr (...) Wskazanie daty zawarcia umowy: 15.09.2010r. nie jest wystarczające dla potwierdzenia tożsamości umów, umowy określonej jako (...) o kredyt ratalny z umową nr (...)kredyt restrukturyzacyjny.

Strona powodowa otrzymała odpis sprzeciwu, w którym pozwany podnosił po pierwsze kwestie nienależytego wykazania dochodzonego pozwem roszczenia jako, że w treści pozwu powód domagał się zasądzenia na jego rzecz należności z **tytułu umowy kredytowej nr (...)** podczas gdy umowa załączona do pozwu opatrzona jest numerem (...) Powód w zakreślonym dodatkowym terminie jedynie wskazał, iż (...) Bank (...) S.A. wstąpił we wszystkie prawa i obowiązki swojego poprzednika prawnego nadając jednocześnie własne sygnatury wszystkim zawartym uprzednio przez niego umowom powołując się na dotychczas złożone dokumenty, z których żaden nie dowodzi tej okoliczności, a w konsekwencji tożsamość umów. Analiza akt II Co 1342/14 Sądu Rejonowego w Gliwicach w przedmiocie wniosku (...) Bank (...) S.A. o nadanie klauzuli wykonalności na rzecz wnioskodawcy wobec przejścia uprawnienia po powstaniu tytułu egzekucyjnego również nie dowodzi tożsamości umów. Wnioskodawca w tamtej sprawie (...) Bank (...) S.A. powoływał się na umowę numer (...)i nie wywodził okoliczności „nadania umowie własnej sygnatury” (...)

Okoliczności powyższe skutkować musiały przyjęciem, że zgłoszone przez powoda żądanie zasądzenia od pozwanego kwoty 121 512,10 zł jest nieuzasadnione, gdyż powód nie wykazał, że przysługuje mu wobec pozwanego wierzytelność.

Z tych względów Sąd, na podstawie art. 347 k.p.c., uchylił wyrok zaoczny z dnia 15 kwietnia 2015r. i oddalił powództwo.

Pozwany podniósł również zarzut przedawnienia roszczenia z umowy kredytu Nr (...) udzielonego dnia 15 września 2010r. Powód nie wykazał tożsamości umów co skutkowało oddaleniem powództwa. Abstrahując jednak od kwestii tożsamości umów i odnosząc się jedynie do zarzutu przedawnienia wierzytelności wynikającej z bezspornie zawartej umowy kredytu restrukturyzacyjnego Nr(...) objętej Bankowym Tytułem Egzekucyjnym Nr (...) należy uznać, iż nabywca wierzytelności nie będący bankiem nabywa wierzytelność w swej treści i przedmiocie tożsamą z wierzytelnością zbywającego banku, ale w nie wchodzi w sytuację zbywcy wywołaną przerwą biegu przedawnienia i rozpoczęciem biegu na nowo. W przypadku wierzytelności objętej bankowym tytułem wykonawczym sytuacja prawna cesjonariusza kształtuje się bowiem odmiennie od sytuacji prawnej nabywcy wierzytelności objętej innym tytułem wykonawczym. W konsekwencji w sytuacji wystawienia Bankowego Tytułu Egzekucyjnego dnia 5 sierpnia 2011r. przy wskazanym terminie wypowiedzenia umowy kredytu restrukturyzacyjnego Nr (...) z dniem 28 maja 2011r. (k. 3,4 akt

II Co 7511/11) wobec cesji wierzytelności objętej bankowym tytułem egzekucyjnym na rzecz powoda jako cesjonariusza nie będącego bankiem, powód jako nabywca wierzytelności nie korzysta z przerwy biegu przedawnienia (podobnie uchwała SN z dnia 29 czerwca 2016r. III CZP 29/16, wyrok SN z dnia 19 listopada 2014r. II CSK 196/14).

O kosztach orzeczono na zasadzie art. 98 kpc, zasądzając od powoda jako strony przegrywającej na rzecz pozwanego kwotę 3 600 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa adwokackiego.